

Oberäkligt mäta:LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

Känslor som skulle föras bort var
alltid rädda för att mäta en bänning eller
gubbe som hade varit om mig när bänna en
"tung fot" och hade med trollen att göra.
Detta betydde alltså att under hela för-
den. Visserligen spottade man 3 gånger ut
mätet, men man var ändå misstänksam.
Dessa personer som hade berört om att
folk var rädda för deras mäta, gick ofta
själv av rädsla för andra för att inte göra
dem föregubbe.

Vår smör källing!

3947

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

Fageltöfta

Det en källing i Meåns lunda vill
tralla fram smör, gick hon till en
källa i trakten, innan solen gått upp,
och källade. Det berättas att hon då
kunde återvända med smör källan
full av smör. Hon brukade gå runt
källan tre gånger, sedan ställde hon
sig fram för källan, utströmt mitt smet
naturligt och källade.

Vad en barns föderelse hade ett betydelse!

När en kvinna fått ett barn skul-
le hon inte gå över en väg - icke i-
håller borde hon, vis måga beräk-
las någon granna, gå in i stugan,
utan stanna i dörren - förrän hon
klivit kyrktogen - alltså åter bli-
vit upptagen i Jans Kristi försam-
ling - Ty då blev barnet mottagligt
för sjukdommar och lyten.

Slaves
Ingested, absorbed, Albs
Ingested, absorbed, Albs
Ingested, absorbed, Albs

3947

Wm. A. E. Wood

W. H. H. H.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5

But not clever

Om vi bara hade kläder, skulle man
både vilja gå ut mer, gå "lönas" till kyr-
kan, och säga att det blev som sitter i
fönstret, och kanske detta och där efter
blanda det i lämnar och låta barnet
dricka detta.

Skat samman sjukdom kunde man öfver
läta kunnat bova i ett flagg, t. ex lin-
ne, i tre måttor. Därefter skulle man
taga detta flagg bak längs ar, och
man fick inte tafsna det för gult.
Efter den tredje dagen skulle man
den valan gå ut mot och under tygkudd,
gå till tygkuddens och lägga flagg-
get i en äpfelns grov. Var det en grov

man våkte bort för skulle det vara
en gäst som äfskrets för en ~~mans~~-
kvinnas och var det en flicka man
våkte bort för skulle det vara en gäst
för en mansperson.

För samma sjukdom kunde man även
taga gäst från kyrkogården och låta
barnet sova för i den mätten, tyg det
var lätlig gäst, men den kunde bäras till.
barnet för samma sätt som ovan
nämns.

3947

Mat den som kunde tulla:

Om man kan och överskände
en person som gjorde illa vis djuren,
(ställde sjukdom för dem) skulle man
ald dräna för männen, så att de uppf-
stas "blodvitt" - männen blödde, ge-
nom detta behandling sått fick hans
tulldom icke malit mot djuren.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7

Kat gångeare:

3947

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

8

Om en person i livstiden hade
belivit lehandlat orätt, s. ek. gånge
kåf ar egen dom eller gånge orvagd,
så kunde man ut han efter döden "gick
igen" för att vinna rättvisa.

En model var då när den döde kom
till kalla frösten, vilken frågade gån-
gearen 3 gånger var han gick ef-
ter. Efter tredje frågan svarade gån-
gearen. Frösten läste då en bön
för att dämna manna hinner sig fröden

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

9

Också en Botemedel:LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

10

Om man t. ex. kom att gå över en
plats där någon kastat sitt vatten
fick man en elakartad svulst i ena
förmånen, en svåraktig flöke, vilken
man för vardagspråk kallade för
"Pissblona". För att bli bött denna
skulle man slå ut en "knast" i en trä-
leit, och när den var full och ens skulle
man titta genom den hål där knasten
satt, och mest det ögat man hade
det onda. Genom att för så rött bika
genom hålet för näsan, tes bräddor
i sig, försvann det onda.

3947

Att kosta lund om:LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

11

De om kunde gå illa, kunde gämma
att kosta ett föremål, vilket de mer
en berättigade förtärligt, skade en mä-
niska så att den blev sjuk, t. o. m. sin-
derbent i kraspbom om de kom att
gå, eller köen över det föremål som
var kostat för dem.

Att få troldom på sig:

Att få troldom på sig, eller bli utvald
för andra människors troldom, blev följ-
den att man fick åter mest och - mest
djur - arbeta och mest barmen. Det andra
fråfoljde var de vara och man var alltid
för sin valit, och försökte också lista ut
varifran detta andra kom. ~~ifrån~~ Vilken fru
som man hade mest troldom och källori
att göra och för detta väte medgöra dem
- ofta en som avundsjuka.

Oftast fick man besöka någon klok i
gamla skapet och begära hjälp. Deras
kunde alltid något i det att göra - eller
kunde lista ut orsaken och fram för
något skryd för den som var utvald

för truedom. Nu förskrämma tulle-
tyg, skulle man bän en liten frim
om halson och i den skulle man läg-
ge "viddeläk", vit läk, samt "divel stick".
I vit läken skulle man ruten nas skal
er och mytt "vitt berr" och genom detta
var man alltid säker för att tulletyg
håll sig borta.

De sista Stån:

Vid sköret skulle man alltså läm-
na de sista stån kvar för marken
som ett offer för den sköret som togits
samt för att det skulle bli en god skörd
näst kommande år. För man vent
uppförde man att mesta sköret drö-
t genom blev värme för det man var
"bräsig" (snål)

Tranas, Sk.

3947

Den rista neckan:

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

15

Om man vis uppströmming av rötter
från ett fält fick en neck över saden
sade saden hafsrum lät, betydde det
att att den som tog upp den blev ank-
ling eller också ankling - eller släp
innan ätts slut. Därför lagade man
alltid med att det var från necka,
eller hafsrumlades stann på att neck
en "neck" (känns) lades till den ensam-
me, innan man satte upp den i
Traven.

Om man sålde ut för bäckslösten:

Kom man i mäte med "bäckslösten",
vilket lät kunde inhäffa om man kom
ut på över en bäck vid nattstäm, skulle
man vända sig och så ett födret kom ut
för, annars kom man ut på villor.

Vär man kom kom fiska men inte tala
om matel, eller tända ljus, ty då blev
man svårt sjuk. Man kunde också ta-
ga en flinta och flinta quistor fram-
för sig så att quisterna kom med för
kläderna.

Skript mot gungångare!

Da en gungångare upptäckande sig fick
man, för att slippa att bli sjuk - inte till-
tala denna. Da andra medel inte hade gjorts
för att lätta gungångaren borta, skulle man
läsa en bön eller eller velsa ihålla Jesus
Kristi namn vaden nyman, eller velsa det
våren som ästadkomas, da de döda gick igen,
frövaran från huset.

Söndags barn:

3947

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

18

Det söndags barn kunde släpa in i my-
sterierna bättre än andra. De kunde se varandra
andra och mätte ofta de oförklarliga ting
och de förändrade substans. Om fluen var i
sällskap t. ex. och de mätte och spåke, eller
bäcksläkten, så kunde den som var född en sön-
dag se detta, men de övriga såg ingenting.
Vidare var de söndags barn utvalda för skolan
och tillhörighet mer än andra människor.

De hade också haft att komma "sina" eller
lenta med sjukdomar samt annat "a-
tupp" som människor sågade ut för sedan
sala gåt med.

Svårt att dö:

3947

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

19

Om en person som hade svårt för att dö
och andra medel gjorts så skulle man blyt-
ta om säng och lägga den döende i, och så
att den kan att ligga ligg med huvudet.
Man skulle göra att konstluden samt lämna
en bän vidan den dag omedelbart.

De människor som under sin livstid kom-
mit göra konsterna genom att komma "Sälla"
hade svårt för att dö. Den kvinnan som
ästadkommit ont genom att "Sälla", vilket
det här är fråga om, måste man gå till vä-
ga för ovann ända rätt, för att själarna skulle
lämnas beaktad. Nu skulle till och med de
använda att "sälla" (sikt) i vilket de hade en ritua-
liserad och med detta kunde de utöva trollen.

Gånggärrer - går igen där han ombrommde.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

20

Den främan hade hängt sig genom
guleblom i Sk. Janssons socken. På den
plats - det var i en tändgård ut till vägen,
där folk fördades förle, sände sig ut natts-
tist ut ljus. Folk som gick där förle, var
ljusel syntes, kom att utgå villor.
Det var själavårdningens ande som kom igen
efter döden. Omkullert. Ylloret kom de-
ta ljus fram för den förlefrämmande och
frigide denne på att han till sist icke viss-
te var han var. Fri ut skydda sig skulle
man spotta tes gånger innan man kom
nill fram för platsen, eller om man frimom
ad man kom villor skulle man vända socken, så
ad foderet kom ut för fri ad slipa ut gå villor.

Stenkartning för självmördarens grav:

Om en självmördare begravdes skulle den-
ne begravas i ett "markskäl" alltså grän-
sen mellan två begravor. - Denne själ-
mördare ville ingen, efter en sådan onat-
lig död känna sig, och därför, ville ingen
hålla en självmördaren för sitt område,
utan grävdes, mest i ett markskäl.

Vid det sk. "Villa Brantås" i Sk. Frans
någon ligger en självmördare begravd
och där har man lagt upp en fyrkantig
jordhög. På denna plats fick man hit
mattor och så något mysliskt. Till denna
plats hade man även fått kastat stenar
för frihetsframskridet för att slippa våld och
för gengångaren. Denne väg har varit och förblir.